

Sygn. akt VII Ka 705/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2023 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Firkowski

Protokolant: st. sekr. sąd. Jolanta Jankowska

przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej w Olsztynie Marioli Maślany

po rozpoznaniu w dniu 10 października 2023 r.

sprawy: **M. M. (2)**, ur. (...) w O., syna E. i J. z domu O.

oskarżonego z art. 35 ust 1a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt, art. 222§1 kk i art. 224§1 kk i art. 226§1 kk w zw. z art. 11§2 kk, art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 27 lipca 2023 r., sygn. akt II K 326/23

I zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że w ramach rozstrzygnięcia z pkt II tiret pierwszy sentencji opis przypisanego oskarżonemu czynu po słowach „plując im w twarz” uzupełnia o sformułowanie „ a ponadto kierując na podjeździe samochodem podczas wyjeżdżania z garażu potracił M. M. (3) i E. P. (1) naruszając tym samym ich netykalność cielesną”,

II w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III koszty procesu w części uniewinniającej (czyn z pkt I sentencji) ponosi Skarb Państwa,

IV zwalnia oskarżonego M. M. (2) od wydatków za postępowanie odwoławcze oraz zasądza od niego na rzecz Skarbu Państwa opłatę za II instancję w kwocie 220 (dwustu dwudziestu) zł (czyny z pkt II tiret pierwszy i drugi sentencji).

FORMULARZ UZASADNIENIA WYROKU SĄDU ODWOŁAWCZEGO (UK 2)

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VII Ka 705/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	

CZĘŚĆ WSTĘPNA**1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

Wyrok Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 27 lipca 2023 r. w sprawie II K 326/23

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca oskarżonego

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz	
---	--

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1		# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Apelacja prokuratora generalnie nie zasługiwała na uwzględnienie.</p> <p>Na wstępie stwierdzić należy, że zgromadzone w sprawie dowody Sąd meriti poddał wszechstronnej analizie i ocenie, zgodnie z dyrektywami określonymi w art. 4 k.p.k. Także przeprowadzone w oparciu o tę analizę wnioskowanie jest logiczne, zgodne z przesłankami wynikającymi z art. 7 k.p.k. i przekonująco uzasadnione w pisemnych motywach skarżonego wyroku. Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że Sąd I instancji wnikliwie zweryfikował tezy aktu oskarżenia w granicach niezbędnych dla ustalenia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia</p>		

stawianych oskarżonemu zarzutów. Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynikają powody takiego stanowiska, a Sąd Okręgowy w pełni podziela przedstawioną tam argumentację. W tej sytuacji nie ma potrzeby ponownego przytaczania całości argumentacji zawartej w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, którą Sąd Okręgowy aprobuje i należy jedynie zaakcentować te elementy, które przemawiają za odmową podzielenia stanowiska prokuratora, który obok zarzutu rzekomych błędnych ustaleń niezasadnie postawił zarzut obrazy prawa materialnego.

Natomiast Sąd I instancji prawidłowo, w oparciu o zebrany materiał dowodowy odtworzył przebieg zdarzenia, oceniając dowody w sposób zgodny z zasadami prawa procesowego. Tym samym ustalenia faktyczne w zakresie ustalonego zachowania M. M. nie wykroczyły poza ramy swobodnej oceny dowodów albowiem poczynione zostały na podstawie wszechstronnej analizy przeprowadzonych dowodów, których ocena nie wykazuje błędów natury faktycznej czy logicznej, zgodna jest ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz sędziowskim przekonaniem. .

Odnosząc się do zarzutów prokuratora z pkt I i III apelacji, to Sąd Okręgowy podzielił ocenę wyrażoną w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku co do tego, że oskarżony w czasie próby odebrania psa był zdenerwowany, agresywny i wypowiadał sformułowania w tym groźby, czy epitety pod adresem pokrzywdzonych oraz na nie pluł. Jednocześnie prawidłowo Sąd I instancji za wiarygodne uznał te relacje oskarżonego, w których

wskazał, iż pies był w ciąży a on sam nie chciał go oddać, przy czym zwierzę miało zapewnione właściwe warunki w domu oraz gdy zaprzeczył, aby znęcał się nad psem oraz aby celowo go rzucił czy uderzył. W istocie te twierdzenia nie zostały skutecznie podważone przeprowadzonymi w sprawie dowodami, w tym zeznaniami pokrzywdzonych.

Tym samym Sąd Rejonowy zasadnie dał wiarę tym zeznaniom M. M. (3) E. K. (1), E. P. (1), P. S. (1), w których opisywały przyczyny i przebieg interwencji, w szczególności podjęte wobec nich zachowanie M. M. oraz przyczyny próby odebrania psa. Wymienione nie pozostawały wcześniej w konflikcie z oskarżonym i nie miały żadnego powodu, aby zeznawać na jego niekorzyść, zwłaszcza gdy przyjechały na czynności nie znając bliższych okoliczności czynności.

Wobec ustalonego w sprawie stanu faktycznego Sąd Okręgowy w ślad za Sądem I instancji przyjmuje, że brak jest podstaw dla uznania, że oskarżony w czasie zdarzenia umyślnie i celowo zanęcał się nad zwierzęciem.

Bezspornie zachowanie oskarżonego w czasie zdarzenia było niewłaściwe (nerwowe i nieprzewidywalne). Jednakże trafnie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku stwierdzono, że oskarżony swoje zachowanie, faktycznie zmienione od momentu uzyskania informacji o działaniach zmierzających do odebrania psa, ukierunkował na uniemożliwienie jego odebrania. W konsekwencji zgodzić się należało z Sadem Rejonowym co do tego, iż ***„wykonywane przez niego ruchy, takie jak łapanie***

zwierzęcia, czy puszczenie go na ziemię, powstrzymywanie go przed ucieczką nogą, poprzez wymachiwanie w tym kierunku – nie miały na celu zadania psu bólu czy cierpienia” a oskarżony wyjątkowo związany z psem chciał kontynuować jego posiadanie.

Ponadto zasadnie w tym zakresie Sąd I instancji zauważył, że gdy M. M. między innymi zeznawała o szarpaniu, łapaniu i przekładaniu psa z rąk do rąk, a nawet rzucenia nim na ziemię i kopnięciu nogą w brzuch oraz wepchnięciu nogą do wnętrza, co miało spowodować oddanie moczu przez zwierzę, to pozostałe pokrzywdzone opisywały to zachowanie M. M. odmiennie. E. K. podawała, iż oskarżony na siłę brał psa na ręce szarpał, krzyczał, kopnął psa z dużą siłą, E. P. stwierdziła, że oskarżony wziął na ręce zwierzę podnosząc w sposób bardzo gwałtowny, wymachiwał psem głośno krzycząc, kopnął psa celem zmuszenia go do wejścia do pomieszczenia. Wreszcie P. S. relacjonowała o wzięciu psa na ręce bardzo gwałtownie, wymachiwaniu nim oraz o udaniu się z nim w stronę garażu. Prawdłowo zatem Sąd I instancji ustalił, że oskarżony gwałtownie wziął psa na ręce i krzycząc wymachiwał nim, gwałtownie puścił go w kierunku drzwi, po czym nogą uniemożliwił suczce powrót na podwórko, wykonując w stronę psa gwałtowny zamach nogą.

Również w ocenie Sądu Okręgowego takie prawidłowo ustalone zachowanie M. M. nie może wyczerpywać znamion umyślnego znęcania się nad zwierzęciem. Oskarżony łapał psa, aby uniemożliwić jego odebranie a

„gwałtowność jego wypowiedzi, czy ruchów, jak również wymachiwanie wynikało z całkowitej jego postawy zdenerwowania, nie panowania nad emocjami i nie miała na celu wyrządzenie psu bólu”. Zasadnie przy tym Sąd Rejonowy zauważył, że oddanie moczu przez psa mogło być również związane z niewątpliwym stresem i wysoką ciążą, a nie mocą zadanego uderzenia. Tym samym kopnięcie czy też zamach Sąd I instancji słusznie uznał za niewątpliwie niewłaściwy sposób wpuszczenia przez niepanującego nad emocjami oskarżonego zwierzęcia do domu, który jednakże nie stanowi nad nim znęcania się. Oskarżony po energicznym puszczaniu psa na ziemię chciał spowodować jak najszybciej, aby weszło ono do pomieszczenia. Zatem wobec ogólnej nerwowości i niepanowania oskarżonego nad emocjami, takie jego zachowanie wobec suczki mogło zostać odebrane przez pokrzywdzone jako nieadekwatne do stanu fizycznego zwierzęcia.

W konsekwencji zgodzić się należało z Sądem Rejonowym co do tego, że zeznania wskazanych świadków nie mogły podważyć wyjaśnień nieprzyznającego się do winy w zakresie czynu z pkt I aktu oskarżenia oskarżonego, który wskazywał, iż umyślnie i celowo nie zamierzał zadać bólu i cierpienia psu a także, iż go nie kopnął, a jedynie machał w jego kierunku, aby się cofnęło.

W tym zakresie zauważyć należy, że zwierzę po zdarzeniu przebywało przez kilka dni u rodziców oskarżonego i w tym czasie stan jego zdrowia nie wskazywał na doznanie silnych ciosów. Zasadnie także Sąd Rejonowy w zakresie dokonanych

ustaleń faktycznych w sprawie nie opierał się na wniosku opinii biegłego lekarza weterynarii, w której między innymi stwierdzono, że tzw. skręcenie macicy mogło być następstwem rzucenia psa czy kopnięcia, które mogło skutkować zaburzeniem mięśni albowiem „opinia nie podważa i nie wyklucza, iż rozmiar szczeniąt i ustalona przez pokrzywdzoną dysproporcja psa, z którym doszło do pokrycia, mogła mieć również wpływ na taki stan, co było brane pod uwagę przy planowaniu zabiegu aborcyjno-sterylizacyjnego, jako jego wskazanie i zagrożenia dla zdrowia i życia suki i zostało potwierdzone w ogłoszeniu na (...) z (...). z którego wynika, iż przeprowadzona sterylizacja aborcyjna najprawdopodobniej ratowała psu życie, gdyż płody były tak nienaturalnie duże, że suczka najprawdopodobniej nie dałaby rady ich urodzić” – k. 315 odw. Wreszcie na uwadze należy mieć i to, że z przedmiotowego ogłoszenia, które pojawiło się ponad miesiąc od zdarzenia wynika, iż zwierzę pomimo nerwowej i nieprzyjemnej interwencji w jakiej uczestniczyło pozostało otwarte i ufne, wpatrzony jest w człowieka, uwielbia być głaskany i jest delikatny do dzieci co zdecydowanie potwierdza wyjaśnienia oskarżonego w zakresie w jakim zaprzeczał siłowemu zadawaniu mu bólu czy cierpienia.

W zakresie zarzutu z pkt II apelacji (k.326 odw) Sąd Rejonowy prawidłowo za wiarygodne uznał te wyjaśnienia M. M., w których kwestionował on aby celowo pojazdem wjechał w pokrzywdzone stojące przed jego posesją. Ustalone zachowanie oskarżonego wskazuje, że było ono nastawione na schowanie

psa przed jego odebraniem. Tym samym ucieczka samochodem ze zwierzęciem, w tym kierunku poruszania się pojazdu tj. tyłem do kierunku jazdy w istocie mogły u oskarżonego spowodować trudności z umiejscowieniem położenia poszczególnych pokrzywdzonych, na co niewątpliwie przekładało się jego zdenerwowanie.

Jednakże podejmując taki sposób jazdy oskarżony faktycznie kierowanym pojazdem doprowadził do naruszenia nietykalności cielesnej M. M. (3) i E. P. (1) i godząc się na powyższe w tym zakresie działał z zamiarem ewentualnym. Natomiast tak rzeczywista prędkość samochodu, który przecież dopiero wyjeżdżał z garażu po otwarciu bramy oraz zgłaszane przez pokrzywdzone obrażenia sprzeciwiają się podzieleniu stanowiska skarżącego co do tego, że pojazd był użyty w celu stosowania przemocy wobec osób podejmujących na jego posesji interwencję.

Sąd Okręgowy zaakceptował także stanowisko Sądu Rejonowego co do orzeczenia o karze uznając, że w żadnym wypadku nie jest ono rażąco łagodne. Wymierzając karę oskarżonemu, Sąd I instancji miał na uwadze całokształt okoliczności łagodzących i obciążających, w szczególności stopień społecznej szkodliwości popełnionych czynów i stopień winy. Tym samym Sąd Okręgowy w pełni podzielił argumentację jak na k. 318-319; dychczasowa niekaralność oskarżonego uzasadniała przyjęcie pozytywnej prognozy kryminologicznej, zgodnie z którą wymierzenie mu kary pozbawienia wolności z warunkowym

<p>zawieszeniem jej wykonania będzie wystarczające do osiągnięcia celów kary, tak zapobiegawczych jak i wychowawczych a nałożone obowiązki pozwolą na zweryfikowanie pozytywnej prognozy kryminologicznej.</p> <p>Orzeczona kara jest adekwatna do stopnia winy oskarżonego i stopnia społecznej szkodliwości jego czynu i winna spełnić także cele kary określone w art. 53 kk i brak jest wystarczających podstaw aby orzekać karę surowszą.</p>		
Wniosek		
O uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
W orzeczeniu Sądu I instancji nie stwierdzono obrazy przepisów prawa materialnego oraz takich błędów w ustaleniach faktycznych, które uzasadniałyby uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.		

OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	

5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
<p>Wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 27 lipca 2023 r., sygn. akt II K 326/23</p> <p>I zmieniono w ten sposób, że w ramach rozstrzygnięcia z pkt II tiret pierwszy sentencji opis przypisanego oskarżonemu czynu po słowach „plując im w twarz” uzupełniono o sformułowanie „ a ponadto kierując na podjeździe samochodem podczas wyjeżdżania z garażu potrącił M. M. (3) i E. P. (1) naruszając tym samym ich nietykalność cielesną”,</p> <p>II w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymano w mocy.</p>	
Zwięźle o powodach zmiany	
Wobec zarzutów zawartych w apelacji prokuratora podzielono stanowisko Sadu I instancji co do tego, że wprawdzie oskarżony nie stosował przemocy w postaci użycia pojazdu mechanicznego wobec interweniujących na jego posesji osób ale jednocześnie kierując na podjeździe samochodem podczas wyjeżdżania z garażu (w zamiarze ewentualnym) potrącił M. M. (3) i E. P. (1) naruszając tym samym ich nietykalność cielesną.	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	

1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
--------------------------------	-------------------------

III i IV	<p>Na podstawie art.632pkt 2 kpk oszty procesu w części uniewinniającej (czyn z pkt I sentencji) ponosi Skarb Państwa,</p> <p>Zwolniono oskarżonego M. M. (2) od wydatków za postępowanie odwoławcze oraz zasądzono od niego na rzecz Skarbu Państwa opłatę za II instancję w kwocie 220 (dwustu dwudziestu) zł (czyiny z pkt II tiret pierwszy i drugi sentencji).</p>
----------	---

PODPIS

ZAŁĄCZNIK DO FORMULARZA UZASADNIENIA WYROKU SĄDU ODWOŁAWCZEGO

Załącznik do formularza UK 2

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 27 lipca 2023 r. w sprawie II K 326/23		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana